

Det Kriminalpræventive Råds overvejelser om anvendelse af mediation i Konfliktråd

Det Kriminalpræventive Råd finder, at der som et forsøg bør indføres en ordning, hvorefter unge på 15 år, der begår en kriminel handling, får tilbud om konfliktråd som et alternativ til sædvanlig strafferetlig forfølgning (Konfliktråd For Unge). Tilbudet skal gives til alle former for kriminelle handlinger omfattet af straffeloven, dog eventuelt undtaget de allervesteste forbrydelser.

Konfliktråd For Unge skal udgøre én form for behandling af sagen. Hvis gerningsmand eller offer ikke ønsker at deltage, eller en af parterne på et senere tidspunkt springer fra, eller gerningsmanden ikke skønnes strafegnet, eller gerningsmanden ikke overholder en indgået aftale, er konsekvensen, at sagen går tilbage til almindelig strafferetlig behandling.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Konfliktråd For Unge ikke skal kunne anvendes til at forhale sager med henblik på at obstruere en ellers retlig behandling af sagen. Derfor bør det som udgangspunkt ikke være muligt for gerningsmanden at vende tilbage til konfliktrådsbehandlingen, hvis han har fravalgt tilbudet.

Konfliktråd som et supplement til straf (Konfliktråd) bør gøres landsdækkende. Herudover bør unge under 15 år ud fra en kriminalpræventiv vinkel og som led i de nye kredsråds kriminalpræventive arbejde tilbydes mediation, når de udviser aggressiv adfærd.

Herved skabes der mulighed for at stille unge under den kriminelle lavalder til ansvar for deres handlinger - uden at sænke den kriminelle lavalder - og samtidig give de unge redskaber til at håndtere deres konflikter på en hensigtsmæssig måde.

Unge, der er fyldt 15 år, og som i dag får en strafferetlig behandling, tilbydes mediation som et alternativ til straf. De ældre lovovertrædere får tilbud om mediation som et supplement til straf.

Baggrund

I 1998 blev Konfliktråd iværksat som et forsøg i de tre politikredse Ringsted, Roskilde og Glostrup. Forsøget blev evalueret af Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA). Konklusionerne fra CASA's evaluering var overvejende positive i forhold til spørgsmålene om Konfliktrådenes betydning for offer og gerningsmand.

På baggrund erfaringerne med Konfliktråd indstillede styregruppen for forsøget ved en skrivelse af 3. april 2003 til Justitsministeriet, at Konfliktråd blev gjort permanent og landsdækkende snarest muligt.

Ved en skrivelse af 19. november 2003 meddelte justitsministeren Retsudvalget, at en udbredelse af Konfliktrådsordningen til hele landet som en permanent ordning ikke indgik i flerårsaftalen for politiet for 2004 -2006. Ordningen skulle fortsætte indtil videre i de tre politikredse, som havde deltaget i forsøgsordningen.

Det Kriminalpræventive Råd har siden fortsat den centrale koordinering af ordningen som en almindelig driftsopgave.

Uagtet at evalueringen viste, at Konfliktråd i overvejende grad havde været udbytterigt for både ofre og gerningsmænd, viste erfaringerne også, at der ikke var overvældende mange sager, der kom i Konfliktråd. Det kan der være mange forklaringer på, herunder manglende kendskab til Konfliktråd, eller decideret modstand mod Konfliktråd. Men allerede i CASA's rapport blev der peget på, at der var nogle udviklingsområder for så vidt angik organiseringen

af ordningen. Den efterfølgende erfaring har bekræftet, at det kunne være værd at undersøge, om organiseringen af Konfliktråd kunne udvikles.

Det Kriminalpræventive Råd besluttede derfor i efteråret 2005 at foretage en undersøgelse af organiseringen af Konfliktråd i Danmark. Rambøll Management forestod undersøgelsen, og resultatet foreligger i en rapport fra marts 2006.

Hovedkonklusionerne i Rambølls rapport

Rambølls undersøgelse viser, at der er en række centrale muligheder for at udvikle organiseringen af Konfliktråd i Danmark.

Der peges i den forbindelse blandt andet på vigtigheden af, at Konfliktråd forankres langt bedre end ordningen er i dag, enten som en mere integreret del af politiets arbejde eller ved at trække Konfliktråd væk fra politiet og lægge det i en anden instans, der får Konfliktråd som en hovedopgave.

En anden mulighed kunne være en ændring af visitationsprocessen, eventuelt i form af en udvidelse af gruppen af personer, der kan visitere en sag til Konfliktråd, for eksempel med sagsbehandlere i det sociale system, præster og andre, der har et nærmere kendskab til enkeltpersonerne, der kan indgå i ordningen.

En tredje mulighed kunne være at tilbyde Konfliktråd som én type af mediationsindsats i en bred vifte af tilbud rettet mod rehabilitering af ofre, forandring af gerningsmænd og genskabelse af lokalsamfundets balancer.

Endelig peges der på, at den danske model har et endog meget klart fokus på ofret, hvorimod de øvrige undersøgte lande primært fokuserer på gerningsmandens resocialisering og på genoprettelse af en social orden.

Indledende overvejelser

Det er Det Kriminalpræventive Råds opfattelse, at det i forbindelse med overvejelserne om, hvad der skal ske med Konfliktråd, nøje bør overvejes, hvad det grundlæggende formål med mediationen skal være: skal det være et pædagogisk tiltag, der - som et supplement til almindelig straf - skal styrke parternes sociale kompetencer, eller skal det være et spørgsmål om at bringe konflikten tilbage til de direkte involverede parter som et alternativ til straf.

Overvejsen er vigtig, fordi konfliktråd som alternativ til straf naturligt hører hjemme i den strafferetlige disciplin, hvorimod konfliktråd som et pædagogisk tiltag næppe hører hjemme i strafferetsplejen, men snarere i det sociale/pædagogiske system. Navnlig hvis ordningen skal forankres i det judicielle system, er det naturligt at drøfte denne i forbindelse med forhandlingerne om det næste politiforlig.

Formålet med konfliktråd i sin rene form (Restorative Justice)

I det eksisterende strafferetlige sanktionssystem overtager staten behandlingen af sagen, når der er begået en kriminel handling. I den traditionelle straffesagsbehandling er genopretningen overført fra de konkrete parter til en sag mellem krænkeren og staten. Staten overtager opgaven med at oplyse sagen, statuere det strafferetlige ansvar og udmåle en efter retlig praksis passende straf. Parterne i sagen - offer og gerningsmand - har ingen direkte indflydelse på sagens behandling eller resultatet, ud over den indflydelse gerningsmanden eventuelt kan have gennem sin advokat og et offer eventuelt kan have gennem en bistandsadvokat i visse typer af sager.

Formålet med konfliktråd i sin rene form er at bringe konflikten tilbage til de direkte involverede parter. Hermed tvinges gerningsmanden til at påtage sig ansvaret for de konsekvenser, som hans kriminelle handling har haft, og han forpligtes til aktivt at gøre skaden god igen i stedet for passivt at lade sig påføre straf. Samtidig får offeret lejlighed til at reagere følelsesmæssigt over

for gerningsmanden og tage aktiv del i løsningen af konflikten i stedet for passivt at se til retssystemets upersonlige reaktion på den kriminelle handling.

Hovedformålet med konfliktråd i sin rene form er således, at en kriminel handling i stedet for at undergå statens sædvanlig strafferetlig behandling bliver behandlet med maksimal inddragelse af de direkte berørte parter. Parterne har den fulde og endelige rådighed over konflikten. Parterne bestemmer, hvordan sagen skal oplyses, hvordan processen skal foregå, og hvad resultatet skal være. Konfliktråd i sin rene form bør derfor ideelt set være et alternativ til straf og dermed være en del af retsplejen.

Formålet med Konfliktråd i den danske ordning

Den forsøgsordning med Konfliktråd, som har været gennemført i Danmark, og som fortsat eksisterer i 3 politikredse, er et tilbud til sagens parter ved siden af den sædvanlige strafferetlige behandling af sagen. Det vil sige, at den danske udgave af Konfliktråd – i modsætning til en række andre lande – har karakter af at være et supplement til den sædvanlige strafferetlige behandling af kriminelle handlinger.

I sager, der er blevet behandlet, har parterne således været inddraget i drøftelserne af den kriminelle handling, men har ikke selv kunnet afgøre eller aftale sig frem til sagens udfald, idet gerningsmanden ved siden af Konfliktråd skulle underkaste sig samfundets straf for den kriminelle handling. Det betyder dels, at parterne ikke har fuldstændig råderet over deres konflikt, og dels, at gerningsmanden til dels kan siges at blive dobbeltstraffet, når han indvilliger i at deltage i Konfliktråd, idet det antages at være endda særdeles ubehageligt at stille op til et møde med sit offer.

Formålet med denne form for konfliktråd er ikke, at konflikten skal løses af parterne selv, idet den retlige behandling af konflikten er overtaget af staten.

Gennemførelse af konfliktråd i denne form udgør derfor nærmest en pædagogisk reaktion, hvor parterne bibringes forståelse for hinandens situation.

Konfliktråd i denne form bør ikke være en del af strafferetsplejen, men hører nærmere til i det sociale/pædagogiske system.

Det kan i den forbindelse nævnes, at i Sverige, hvor konfliktråd også er et supplement til straf, er konfliktråd forankret i særlige mæglingsinstitutioner i kommunerne, der samarbejder med politiet, de sociale myndigheder, skoler, offerrådgivninger og lokale kriminalpræventive råd.

Det skal yderligere bemærkes, at i den danske model er der ingen incitament for gerningsmanden til at deltage i Konfliktråd. Den eneste begrundelse for gerningsmanden til at deltage, skal være hans ønske om at få lettet sin samvittighed. Det må formodes, at mange afstår fra frivillig at stille op til det ubehagelige møde med offeret, hvis der ikke er nogen belønning for at man gør det - ud over at gerningsmanden kan få lettet sin samvittighed.

På den anden side synes det ikke at påvirke de positive virkninger i negativ retning, at gerningsmanden støttes af andre motiverende faktorer end oprindelige anger.

Hvad skal der ske med Konfliktråd

De hidtidige erfaringer med den danske konfliktrådsordning har vist, at ordningen kan indeholde nogle svagheder og trusler. Derfor vil det være hensigtsmæssigt at udvikle den eksisterende ordning.

Der er dog ingen tvivl om, at den eksisterende danske model indeholder mange positive elementer.

Det Kriminalpræventive Råd vil senere uddybe, hvilke mindre tilpasninger, der bør foretages, for at Konfliktråd bedst kan anvendes som supplement til straf og uden for strafferetsplejen.

Konfliktråd For Unge

Mediation som egentlig konfliktløsning (og ikke som supplement til andre ordninger), er dukket op i flere og flere sammenhænge i de senere år.

Det Kriminalpræventive Råd har i perioden 2003 til 2005 i samarbejde med Socialministeriet og 8 kommuner gennemført projektet "Konfliktmægling for 12 - 15 årige". Filosofien bag projektet er, at konflikter er uundgåelige, og at de skal løses. I det omfang parterne ikke selv er i stand til at løse konflikterne, træder en mægler til og hjælper parterne med selv at løse konflikten.

Konfliktmægling ligner Konfliktråd, idet en upartisk voksen hjælper de unge til at tale deres konflikt igennem og til selv at finde holdbare løsninger på konflikten.

Projektet er blevet evalueret, og resultatet er bemærkelsesværdigt: Unge, der har gennemført en mægling kommer ikke i samme konflikt igen. Herudover tyder erfaringerne fra projektet på, at konfliktmægling styrker de unges sociale og følelsesmæssige kompetencer, gør dem bedre i stand til at handle og påvirke deres eget liv, og medvirker til at stoppe deres destruktive adfærd.

Det Kriminalpræventive Råd har på denne baggrund i samarbejde med Socialministeriet udarbejdet hjemmesiden www.hvahardugangi.dk som inspirationsmateriale til andre, der vil i gang med konfliktmægling. Projekt materialet vedlægges til orientering.

Restorative Justice har været meget fremme i de senere år, herunder i form af Victim Offender Mediation – svarende til Konfliktråd i Danmark. De seneste undersøgelser af området viser, at Restorative Justice tiltag synes at være meget lovende kriminalpræventive tiltag over for unge lovovertrædere, forstået således, at unge lovovertrædere, der har deltaget i konfliktråd, i langt mindre grad end andre unge lovovertrædere begår ny kriminalitet, jf. således Susanne Clausens artikel: *Alternativer til frihedsstraf*, optrykt i bogen "Hvad virker – hvad virker ikke?" Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2006.

Der er således meget, der taler for, at mediation, herunder i form af konfliktråd, påvirker i hvert fald de unge's risiko for at begå en (ny) kriminel handling.

Det er på denne baggrund Det Kriminalpræventive Råds opfattelse, at unge under 15 år ud fra en kriminalpræventiv vinkel og som led i de nye kredsråds kriminalpræventive arbejde bør tilbydes konfliktmægling, når de udviser aggressiv adfærd, mens de unge, der er fyldt 15 år, og som i dag får en strafferetlig behandling, fremover bør tilbydes Konfliktråd For Unge (som et alternativ til straf).

For så vidt angår offeret er det uomtvistet, at konfliktråd indeholder positive elementer for offeret. Offeret får lejlighed til at deltage i og påvirke processen og resultatet. Derved får offeret også lejlighed til at få bearbejdet sin eventuelle angst, og det må også formodes, at offeret gennem konfrontationen med egne handlinger under konfliktrådet får mulighed for at udvikle sine kompetencer på en måde, så offeret undgår at blive offer igen i andre tilsvarende situationer. Ud fra en kriminalpræventiv vinkel er der således også meget, der taler for, at ofre for kriminalitet vil have et større udbytte af, at konfliktråd blev udbudt som et alternativ til straf.

På denne baggrund kan det synes nærliggende at forsøge at udbrede konfliktråd mest muligt.

Da det imidlertid ikke forekommer hensigtsmæssigt at gennemføre konfliktråd i sager, hvor der ikke er et direkte offer, som f.eks. ved kørsel over for rødt lys, besiddelse af narko til eget brug eller besiddelse af ulovlige våben, bør anvendelsen af konfliktråd begrænses til de sager, hvor der er et direkte offer, eller til eventuelt kun at omfatte straffelovsovertrædelser.

Fordelene ved at indføre konfliktråd som et alternativ til straf til unge 15-årige er mange:

For offeret er fordelene:

- offeret får en større og mere betydningsfuld stemme i retssystemet,
- offeret kan få en forklaring fra gerningsmanden,
- offeret kan få en mere meningsfuld genoprejsning fra gerningsmanden,
- offeret får selv holdt gerningsmanden ansvarlig for hans handling,
- offeret kan få en forståelse for, hvordan man kan undgå en tilsvarende situation og derved undgå at blive offer igen,
- i de tilfælde, hvor offer og gerningsmand kender hinanden, og hvor konflikten er af længerevarende karakter, kan parterne gennem konfliktråd indgå aftaler om, hvordan de fremover skal omgås eller ikke omgås.

For den unge gerningsmand er fordelene:

- den unge gerningsmand får mulighed for at forklare sig over for offeret, kan få lettet sin samvittighed, kan give offeret en undskyldning eller på anden måde sone sin brøde,
- den unge gerningsmand kan undgå at komme i fængsel, hvor han i givet fald vil risikere at møde andre – mere hårde – kriminelle, der yderligere kan medvirke til, at han udvikler en kriminel løbebane,

- den unge gerningsmand undgår at få en plettet straffeattest, som ellers kan give den unge problemer med at få job eller uddannelse, og som derfor kan være med til yderligere at holde den unge væk fra en normal udvikling.

For samfundet er fordelene:

- Den unge gerningsmand skal stå ansigt til ansigt med sit offer og tvinges derved til at se konsekvenserne af sine handlinger,
- den unge gerningsmand tvinges til at indgå i en dialog om, hvordan skaden kan genoprettes,
- der har ofte været stillet spørgsmål ved, om de meget milde sanktioner over for unge, som for eksempel advarsel, tiltalefrafald og bøde mv. har nogen præventiv virkning på de unge – om de overhovedet opfatter disse sanktioner som en konsekvens. Det må antages, at det er meget ubehagelig for den unge at skulle stå til ansvar for sine handlinger direkte over for sit offer. Meget taler for, at det kan være en langt mere ubehagelig konsekvens end de sædvanlige sanktioner. Der er også grundlag for at antage, at konfliktråd er en mere effektiv måde til at hindre recidiv end de sædvanlige sanktioner,
- når konfliktråd iværksættes på så tidligt et tidspunkt, må det formodes, at den unge fortsat er i en alder, hvor det er muligt at påvirke ham i positiv retning,
- i det omfang, offeret får lejlighed til gennem konfrontationen med gerningsmanden at få forståelse for, hvorfor vedkommende blev offer, må det forventes, at ofret herved kan få mulighed for at gardere sig mod at blive offer for den samme forbrydelse igen, og derved kan samfundet spares for de omkostninger, som gentagen udsathed for kriminalitet medfører i form af psykiske lidelser mv.,
- i de tilfælde, hvor parterne gennem konfliktrådet indgår en aftale om, hvordan de fremover skal omgås for at undgå yderligere konflikter, må

det forventes, at antallet af sager med de samme gerningsmænd og de samme ofre vil falde,

- visitering af sager til konfliktråd, der ellers ville blive gjort til genstand for behandling i anklagemyndighed og ved domstolene, vil medføre en nedgang i arbejdsbyrden for disse myndigheder,
- der skal bruges færre ressourcer til den strafferetlig behandling af sagen og til opfølgning på de strafferetlige sanktioner, de unge ellers ville blive idømt ved domstolene, herunder i form af færre fængselspladser.

Det skal yderligere bemærkes, at tilbudet om konfliktråd som alternativ til straf ikke sætter lov om social service ud af kraft. Det vil stadig være en opgave for de sociale myndigheder at tage hånd om de unge, der har behov for støtte. Det vil sige, at de sociale foranstaltninger, som unge lovovertrædere i dag kan blive idømt som straf – for eksempel i forbindelse med ungdomskontrakter og ungdomssanktioner, også fremover vil kunne sættes i værk over for dem, men som en administrativ foranstaltning iværksat af de sociale myndigheder. Det vil ikke være en straf for den unge at passe sin skole, men de sociale myndigheder skal støtte op om den unges behov for at få en uddannelse.

Tilbudet om konfliktråd bør gives ved alle former for kriminelle handlinger, dog eventuelt undtaget de allergroveste forbrydelser.

Anbefaling

Det er på denne baggrund, at Det Kriminalpræventive Råd foreslår, at der som et forsøg indføres en ordning, hvorefter unge på 15 år, der overtræder loven, får tilbud om Konfliktråd For Unge (som et alternativ til sædvanlig strafferetlig forfølgning).

Konfliktråd For Unge skal udgøre én type behandling af straffesagen, forstået på den måde, at hvis gerningsmand eller offer ikke ønsker at deltage, eller en af parterne på et senere tidspunkt springer fra, eller gerningsmanden ikke overholder en indgået aftale, er konsekvensen, at sagen går tilbage til traditionel strafferetlig behandling. Ligeledes skal sagen kunne sendes tilbage til sædvanlig strafferetlig forfølgning, hvis gerningsmanden ikke skønnes egnet til at deltage i Konfliktråd For Unge.

Forudsætningen for, at konfliktråd som alternativ til straf for de 15-årige skal blive vellykket, er for det første, at der sker en ordentlig visitation af sagen.

Det bemærkes i den forbindelse, at visitationen indeholder en række forskellige led:

- Sagen skal identificeres, forstået på den måde, at politiet skal vurdere, om sagen er egnet til konfliktrådsbehandling,
- Politiet skal spørge parterne, om de ønsker at høre om konfliktråd,
- Hvis parterne ønsker at høre om konfliktråd, skal politiet formidle kontakt til mæglerne,
- Mæglerne skal tage kontakt til parterne for at fortælle om konfliktrådsordningen og for at høre, om de er interesseret i at deltage i konfliktråd.

Først herefter kan mægleren tage initiativ til at lave aftale med parterne om selve konfliktrådsprocessen.

Ved at tilbyde konfliktråd som alternativ til straf lettes visitationsprocessen for politiet – alle sager med 15-årige gerningsmænd skal overgå til konfliktråd (dog eventuelt med undtagelse af de allervesteste forbrydelser). Det betyder, at så snart politiet har klarlagt, at der er sket en forbrydelse, og politiet har identificeret gerningsmanden, bør sagen overgives til konfliktrådsbehandling, hvis parterne indvilger i det.

Det vil give anklagemyndigheden en lettelse i sagsbyrden for så vidt angår strafforfølgingen, hvis et vist antal sager kan afgøres i konfliktråd.

Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at det er af afgørende betydning, at efterforskningen sideløbende gennemføres, så det er muligt at forfølge sagen i almindelige former, hvis den ikke kan afgøres i Konfliktråd For Unge.

Da erfaringerne viser, at det er meget vigtigt for resultatet af konfliktråd, at sagen behandles så hurtigt som muligt, bør det være nogen, der har et grundigt kendskab til konfliktråd, der forestår den første samtale med parterne om konfliktråd. Den første samtale bør helst ske samtidig med, at gerningsmanden er anholdt. Vedkommende bør indgå i en form for døgn tjeneste eller tilkaldeordninger, således at det til enhver tid er muligt at få fat i vedkommende.

Hvis konfliktråd skal udgøre et reelt alternativ til straf, er det af afgørende betydning, at parterne motiveres til at deltage i konfliktråd.

Rådet skal derfor anbefale, at den første samtale med parterne foretages af en person, der er tilknyttet en mæglingsfunktion med professionelle mæglere, der på baggrund af sin indsigt i mediation og dens målsætning og i mulighederne og værdien af konfliktråd er i stand til at motivere parterne til at deltage i konfliktråd.

Mæglingsfunktionerne kan eventuelt være placeret under kredsradene i de nye politikredse. Mæglingsfunktionerne bør være finansieret via finansloven, for eksempel som en samfinansiering mellem Justitsministeriet og Socialministeriet.

Der skal være en fastansat leder, som har ansvaret for mæglinginstitutionen, og som står for relationen til mæglerne, deres efteruddannelse, erfaringsdeling osv. Denne person bør være uddannet professionel mægler.

Det kunne overvejes at lave fælles mæglingfunktioner under flere kredsråd med en fælles regional koordinator. Det er dog væsentligt at sikre, at ordningen har en lokal forankring.

Mæglerne skal have en grundlæggende mægleruddannelse, således at det er deres mægleruddannelse – og ikke deres eventuelle oprindelige uddannelser, der gør dem kompetente til ansættelse i mæglinginstitutionen. Mæglerne bør være tilknyttet mæglinginstitutionen via en tilkaldeordning.

Mæglerne, herunder også lederen/visitator, bør gennemgå mindst en grunduddannelse med intensiv træning og feedback. Der bør ske efterfølgende vedligeholdelse af mæglerens kompetencer ved brug af nye input, træningsdage eller erfaringsudveksling på tværs af mæglinginstitutioner. Der bør være en let adgang til uddannelse af nye mæglere.

At sagen kan afgøres i konfliktråd forudsætter, at både offer og gerningsmand samtykker i, at sagen kan behandles i konfliktråd, da det er en afgørende forudsætning for den bærende idé i konfliktråd.

Det kan i den forbindelse overvejes, om konfliktråd også kræver samtykke fra gerningsmandens forældre. For så vidt angår spørgsmålet om forældremyndighedens indehavers samtykke i sager om varetægtsfængsling i surrogat af unge under 18 år, fremgår følgende af Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2004: *"Varetægtssurrogater kan kun anvendes med samtykke fra sigtede. Selv om sigtede er under 18 år, må samtykke fra ham anses for tilstrækkeligt. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver er således ikke fornødent."* Da konfliktråd er en mindre indgribende måde at løse konflikten på end ved en egentlig

strafferetlig behandling af sagen, må det antages, at samtykke til konfliktråd som alternativ til straf heller ikke kræver samtykke fra forældremyndighedens indehaver, når blot den unge samtykker.

Dog må det forudsættes, at en eventuel aftale om udbetaling af erstatning til offeret, efterfølgende skal godkendes af forældremyndighedens indehaver for at have retskraft.

Selve konfliktrådet bør foregå i neutrale omgivelser, såsom på biblioteker eller andre lignende steder, der ikke har karakter af at tilhøre hverken retshåndhævende eller sociale myndigheder.

Begge parter skal have adgang til en bisidder, hvis de ønsker det. Det er dog af afgørende betydning, at bisidderne ikke blander sig i selve mæglingen. Det er mægleren, der styrer processen, således at det fortsat er parterne, der håndterer deres konflikt.

Formålet med konfliktrådet er netop, at begge parter skal opnå en fornemmelse af, at konflikten er løst på en måde, som begge parter synes er tilfredsstillende. Samtidig kan de også indgå aftaler om, hvordan konflikten kan begrænses, således at de kan møde hinanden igen i samfundet uden frygt. Det er ikke nødvendigvis et mål, at parterne skal forsones. De kan eventuelt aftale, at de fremover vil holde sig fra hinanden.

I de tilfælde, hvor konfliktrådet løser parternes konflikt, og parterne overholder eventuelt indgåede aftaler, er konfliktrådet lykkedes, og så bør der ikke ske mere i sagen fra myndighedernes side.

Kan parterne ikke opnå en tilfredsstillende løsning på konflikten, eller overholder parterne ikke en indgået aftale, må konsekvensen være, at mægleren henviser sagen til almindelig strafferetlig behandling.

Det kunne overvejes, om der skal være en grænse for, hvor ofte en gerningsmand kan indgå i konfliktråd. Det er imidlertid rådets opfattelse, at problemet vil være begrænset, hvis ordningen kun tilbydes de helt unge lovovertrædere. Hertil kommer, at mægleren vurderer, om gerningsmanden er egnet til at indgå i et konfliktråd. Hvis han ikke mener, at gerningsmanden er egnet, kan mægleren henvise sagen til almindelig strafferetlig behandling.

Rådet skal endelig anbefale, at en ordning, hvorefter konfliktråd tilbydes 15-årige gerningsmænd, undergives en grundig effekt-evaluering, herunder med henblik på at undersøge, om ordningen har nogen effekt på dels gerningsmandsrecidiv og dels offerrecidiv sammenlignet med almindelig strafferetlig behandling.